

Esta grande nogueira, tan frondosa

Esta grande nogueira, tan frondosa,
que trouxo nosa nai de Vilanova,
foi doncela lanzal, rapaza nova,
árbore competente e ben fermosa.

A súa copa, xigante e rumorosa,
que cada primavera se renova,
serve aos paxaros de niñal e alcoba
e, aos ventos, de lira cadenciosa.

Ela era a enseña totémica do clan:
ademais de cancións, dábanos nocces
e unha sombra fresquiña cada v'ran.

Sonlle fiel á nogueira: tal un can.
No fondo de min van as súas voces
e fálanme ao corazón como un irmán!

